

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Ignatii Loiolae, Qui religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniæ Agrippinæ, 1602

Nostri in Brasileam nauigant: & pro Christo Antonius Criminalis occiditur.
XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45323

NOSTRI IN BRASILIAM NA-
uigant, & pro Christo Antonius Crimi-
nalis occiditur.

CAPVT XX.

DVm hæc in Europa geruntur, in
Brasiliam Prouinciam vastissi-
mam, & cæli quidem salubritate læ-
tissimam sed Anthropophagorū ferit-
ate horribilē, & omnis humanitatis
expertem, anno 1549. Regis Lusitani
voluntate, nostri primū nauigarunt.
Vbi in hunc vsque diem, magna cum
patientiæ & caritatis laude, atque in-
digenarum utilitate perseuerant. Mul-
ti enim varijs monstruosissimisque I-
dolorum figmentis superstitioni-
busque abiectis, vnus Dei, verique
lumen aspexerūt: multi cū infidelitate,
immanitatem etiam, & crudelem il-
lam deuorandi homines naturam e-
xuerunt, & ad mansuetudinem, atque
humanitatem traducti sunt. Vxorū ve-
ro multitudinem sacratissimis Euange-
lici connubij legibus astrinxerunt, &
impuras nuptias, vagamque libidi-
nem Christiana honestate commuta-
runt. Hoc item anno 1549. P. Anto-
nius Criminalis Parmensis, in India
à fidei hostibus occisus est. Qui hone-
stis

his parentibus ortus, in ipso adoleſcē-
tiæ flore ſe Deo ſacrauit, & Societate
eſt ingreſſus, miſſusq; anno 1542. Ro-
ma ab Ignatio in Luſitaniam, omni-
bus quibuſcum vixit, raræ modeſtiæ,
ac ſingularis probitatis exemplo fuit.
In Indiam deinde, ad gentium illa-
rum ſalutem, inter primos mittitur:
cognitaq; eius virtute ac prudentia,
ab ipſo Franciſco Xauier, in eo tractu
collocatur, qui olim Cori, nunc Co-
morini promontorium appellatur, re-
liquisq; noſtris præficitur. Vbi pro-
pter continua vicinorum Regum bel-
la, propter idololatrarum ſacerdotum
infeſtum odium, & victus cultusq; in-
opiam, incommoda multa pertulit, &
in illuſtranda Chriſti gloria, ac propa-
ganda, maximos labores tulit. Cum i-
gitur in Menancor Regis Prouincia
verſaretur, & quos Chriſto per fidem
genuerat, Catholicæ doctrinæ lacte
nurreret, magnæ militum copię Biſna-
gæ Regis, ad illâ Prouinciã deuſtadã,
& Chriſti in ea fidem extinguentem,
hoſtiliter ſunt ingreſſæ. Quarum re-
pentino aduentu nunciato, Antonius
vbi eo ipſo die ſacrificauerat, in tem-
plum primo confugit, vt Deo oues ſu-
as commendaret: tum ad litus egreſ-
ſus, in

fus, in Lusitanorum naues, quæ in sta-
 tione erant, Christianas feminas, par-
 uulosq; earum filios cõpulit (in quas
 tamen ipse, vt ea teris omissis conscen-
 deret, seq; periculo eriperet, nullis pre-
 cibus adduci à Lusitanis antea potue-
 rat.) Dum igitur sui oblitus Christiano-
 rum saluti consulit, reditû ad naues
 intercluso, aduentantibus Badeghis
 hostibus (sic enim appellantur) atque
 irruentibus, obuiam procedit intrepidus:
 flexis genibus, expansis manibus,
 oculis in cælum fixis mortem expe-
 ctans, & se ceu bonus pastor, offerens
 Deo pro ouibus suis. Ita repertus, à
 prima & secunda hostiû acie intactus
 relinquitur, à tertia verò, sarissis ha-
 stisq; transigitur: & capite abscisso,
 spoliati corpus in arce suspenditur. Fu-
 it vir sui contemptor, diuini honoris
 studio flagrans, obedientiæ imprimis
 cultor, orationis assiduitate ac virtute
 præstans, cui ipse Franciscus Xauier
 probatissimæ vitæ testimonium da-
 bat, eiusque similes optabat esse om-
 nes, qui in Indiam ex nostris mitte-
 rentur. Ego verò, qui anno 1542 Lu-
 tetiam Roma proficiscens, bonam iti-
 neris partem cum illo confeci, fre-
 quenterque adiutus ab eo, & subleua-
 tus.

cus sum, singularem in Antonio virtutem agnoui, & sæpentero caritatem illius, ac pietatis studium mecum ipse sum admiratus: vt mirum non sit, ex tali principio talem exitum extitisse.

A IVLIO III. PONT. MAX.

Societas confirmatur.

CAPVT XXI.

INterim mortuo Paulo III. Pont. Max. qui primus Societatem suam autoritate confirmarat, multisque privilegijs (quæ commemorare longum esset) ac magnis ornavit, Julius III. successit anno 1550. à quo Ignatius postulavit, vt ratum haberet, quod Paulus fecerat, cuius ipse successor esset, nostrumque institutum stabiliret, & quædam etiam, quæ in eo videri poterant obscuriora, apertius explanaret. Quod utique Pontifex, cum è Republica Christiana esse intelligeret, libentissimo animo fecit, Pontificumque diploma scribi iussit, quod approbatio eiusmodi, confirmatioque continetur. Quod ego diploma, quoniam Pauli III. confirmationem, & multa eius privilegia Societati concessa, breuiter perstringit, & plenius quam.